

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1753/2016
27.10.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Енике Вег, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., кога заступа пуномоћник Гордана Нишевић Тадић, адвокат из ..., ради развода брака, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 753/13 од 20. децембра 2013. године, у седници већа од 27.10.2016. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 753/13 од 20. децембра 2013. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1637/12 од 24.10.2013. године, ставом 1. изреке, разводи се брак између ББ и АА закључен у ... 19.02.2000. године. Ставом 2. изреке, заједничка деца странака и то малолетна ВВ рођена године и малолетни ГГ рођен године поверавају се на самостално вршење родитељског права мајци АА. Ставом 3. изреке, обавезује се отац ББ да на име свог дела доприноси за издржавање малолетне деце месечно плаћа по 100 евра за свако дете у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате и то сваког 01. до 10. у месецу за текући месец уплатом на рачун мајке код банке почев од 24.10.2013. године као дана пресуђења па убудуће док за то постоје законски услови. Ставом 4. изреке, тужбени захтев преко дођених 100 евра за свако дете, а до тражених 150 евра се одбија. Ставом 5. изреке, тужбени захтев тужиље да суд обавезе туженог да доприноси издржавању малолетне деце од дана подношења тужбе до 23.10.2013. године се одбија. Ставом 6. изреке је одређен начин одржавања личних контаката између деце и оца, а како је то наведено у изреци. Ставом 7. изреке, противтужбени захтев туженог којим је тражио да родитељско право над децом се повери њему, да се уреди начин виђања између мајке и малолетне деце, да мајка доприноси законском издржавању малолетне деце се одбија као неоснован. Ставом 8. изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 753/13 од 20. децембра 2013. године, туженикова жалба се делимично усваја, а делимично одбија, па се потврђује пресуда Основног суда у Новом Саду П2 1637/12 од 24.10.2013. године у делу одлуке о самосталном вршењу родитељског права над заједничком малолетном децом странака и начин одржавања личних односа малолетне деце са оцем односно другим родитељем. У преосталом делу првостепена пресуда је укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне другостепене пресуде, а у делу којим је одлучено о вршењу родитељског права над малолетном децом и одржавању личних односа између малолетне деце са родитељем који не врши родитељско право, тужени је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Тужилња је доставила одговор на ревизију.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија туженог неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју овај суд пази по службеној дужности, нити нека друга повреда поступка на коју ревизија указује, а која би могла бити основ за изјављивање тог правног средства.

Према утврђеном чињеничном стању, странке су брак закључиле 19.02.2000. године у ... и у браку имају двоје малолетне деце и то: кћерку ВВ рођену ... године, сада ученицу VII разреда основне школе и сина ГГ рођеног ... године, сада ученика V разреда основне школе. Од закључења брака странке су живеле у ... и то до јула месеца 2013. године када је дошло до прекида заједнице живота и када је тужилња са малолетном кћерком прешла да живи у ... док је син ГГ остао са оцем у С обзиром да нема услова да се заједница живота настави нижестепени судови су брак правноснажно развели. Одлучујући о томе коме од родитеља поверити децу на самостално вршење родитељског права, нижестепени судови су утврдили да су обе странке без обележја психопалотогије у ужем смислу, мотивисане и заинтересоване за бригу о деци, емоционално су им привржена те су глобално очуване родитељске подобности. Узрост и блискост деце опредељује њихов најбољи интерес да се не раздвајају.

У таквој ситуацији, а ценећи и све остале околности нижестепени судови су одлучили да се деца повере на самостално вршење родитељског права мајци, а да се кроз модел одржавања личних односа, како је то урађено у првостепеној одлуци обезбеди блискост са другим родитељем, односно оцем и редовна комуникација између њега и малолетне деце.

Одредбом члана 6. став 1. Породичног закона је предвиђено да је свако дужан да се руководи најбољим интересом детета у свим активностима које се тичу детета. Отуда су судови дужни да и у поступку одлучивања о вршењу

родитељског права по члану 77. став 3. и при уређивању личних односа детета са родитељем са којим не живи, по члану 61. истог закона руководе се најбољим интересом малолетне деце.

Правилно су у конкретном случају судови закључили да је за децу у овом узрасту најважније за њихов будући правилан психофизички развој да се не раздвајају. То су и деца кроз разговоре који су са њима обављени несумњиво истакла. Правилно су судови такође закључили да је у овом моменту по децу боље да самостално родитељско право над њима врши мајка. Овог због тога што је она привржена деци, испољава континуирану бригу и ангажман у задовољавању њихових потреба, а у васпитању доминира емотивно топао флексибилан и демократски приступ. Она препознаје важност међуљудске сарадње и потребе да деца одржавају контакте и развијају релацију са оцем. Са друге стране отац јесте заинтересован и мотивисан да брине о деци, ангажује се у задовољавању потреба деце посебно у периоду након развода брака, али код њега постоји одређена доза инструментализације деце у поступку развода брака, а како је то нашао Клинички центар Војводине у свом судско-психијатријском психолошком мишљењу. Иако су у моменту престанка заједнице живота родитеља деца раздвојена, према наводима из ревизије од тренутка правноснажности пресуде о разводу брака, дакле од децембра месеца 2013. године мајка је код себе одвела и малолетног ГГ, он је уписан у основну школу у ..., тако да и та околност је имала значаја приликом одлучивања о изјављеној ревизији.

Тужени предлаже да се фактичко стање које је постојало у моменту престанка заједнице живота брачних другова односно да је кћерка отишла код мајке, а да је син остао са оцем настави. Међутим, такође у ревизији се истиче и да је то стање фактички промењено, а већ је наведено да је од одлучујућег значаја у конкретном случају била потреба да се деца не раздвајају. Осим тога, кроз начин виђања оца са малолетном децом, а како је то дефинисано нижестепеним одлукама, обезбедиће се да се и даље односи између оца и деце развијају у интересу и малолетне деце и туженог као оца.

С обзиром да се осталим наводима из ревизије не доводи у сумњу правилност нижестепених пресуда у делу којим је правноснажно одлучено, то је ревизија одбијена као неоснована, на основу члана 414. ЗПП.

**Председник већа
судија
Весна Поповић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**